

Arrest

nr. 298 393 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Rreth Baz (Albanië). U woonde steeds in uw ouderlijke woning in Laç. In 2016 begon u een relatie met A. S. (...). Zowel uw familie als de familie van uw partner was tegen de relatie gekant en jullie verstopten zich samen in Tirana. Vanaf dan had u geen contact meer met uw familie. Zij zouden u vermoorden als ze u zouden vinden. Ook met uw partner kende u problemen: hij kwam regelmatig dronken thuis en sloeg u. Jullie huwden in december 2017. Nadat u in 2018 zwanger werd, ontdekte u dat u en uw echtgenoot bloedverwanten waren. U wilde van hem scheiden, maar uw echtgenoot weigerde en dreigde ermee u te vermoorden. Toen u drie

maanden zwanger was (van een tweeling), werd u door uw echtgenoot geslagen en verkracht. De volgende dag, op 1 oktober 2018, bracht hij u naar uw werk. U verloor de baby's. Uw baas bracht u voor behandeling naar het ziekenhuis. U nam geen contact op met de Albanese autoriteiten. Uw baas hielp u om uw vertrek uit Albanië te financieren. Op 5 oktober 2018 vertrok u naar Spanje, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Vanuit Spanje regelde u uw echtscheiding met behulp van een advocaat. Enige tijd later voegden uw zus S. (...) (O.V. (...)) en haar echtgenoot zich bij u. Uw zus werd door haar echtgenoot mishandeld. Nadat jullie klacht tegen hem indienden, bedreigde hij jullie en lichtte hij jullie familie in over uw verblijfplaats in Spanje. Uit vrees voor uw schoonbroer en uw familie verlieten u en uw zus Spanje eind 2019 en trok u naar Frankrijk, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. In Frankrijk werd de dochter van uw zus door de autoriteiten van haar afgenomen. Om deze reden verlieten u en uw zus Frankrijk in juli 2022 en reisde u naar België. U diende op 25 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw zus reisde na twee weken door naar Nederland. Bij terugkeer naar Albanië vreest u door uw ex-man of door uw familie te worden vermoord. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, attesten van gezinssamenstelling van uw ouders, u als gehuwd koppel, en u als gescheiden vrouw (dd. 14.11.2018, 15.11.2018, 09.11.2022), uw huwelijksakte, een document waaruit blijkt dat er een rechtszaak tegen u lopende is vanwege echtscheiding, een kopie van uw partijlidkaart, een attest van het ziekenhuis waar u werd behandeld na het verlies van uw zwangerschap, een bewijs van diefstal van uw iPad in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Albanië te worden vermoord door uw familie of door uw expartner (CGVS, p. 14). Er dient echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. U stelde immers dat u, vanaf het moment dat u in 2016 een relatie begon met A. S. (...), geen contact meer had met uw familie en dat u gedurende twee jaar verstoep leefde in Tirana (CGVS, p. 5-6). Uit de foto's die op uw openbare Facebookprofiel [https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...)), met gebruikersnaam S. C. (...) (uw meisjesnaam; Verklaring DVZ vraag 1-2), werden geplaatst, blijkt echter duidelijk dat u, in de periode tussen 2016 en uw vertrek uit Albanië in oktober 2018, veelvuldig contact had met uw familie en zich geenszins voor hen verstopte. In het voorjaar van 2018 werden er op uw profielpagina bovendien tal van foto's geplaatst van een bezoek van uw familie aan London waar, blijkens zijn Facebookprofiel, uw broer So. (...) woont met zijn gezin. Voorts stelde u dat u uit Spanje vertrok toen uw familie te weten kwam dat u daar verbleef (CGVS, p. 8). Er werden echter reeds vanaf oktober 2018 tal van foto's op uw Facebookprofiel geplaatst waaruit duidelijk blijkt dat (en waar precies) u in Spanje verbleef. Geconfronteerd met deze vaststellingen, ontkende u dat u, sinds uw relatie met uw ex-man, Facebook gebruikte en stelde dat mogelijk iemand anders deze foto's online plaatste zonder uw medeweten (CGVS, p. 11-12). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat iemand toegang zou hebben tot uw foto's en deze zonder uw medeweten op een Facebookprofiel in uw naam zou plaatsen.

Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw problematische relatie met uw familie en uw ingeroepen vrees ten aanzien van uw familie.

Het feit dat u dermate leugenachtige verklaringen aflegde over uw relatie met uw familie en uw online activiteiten, en u ook na confrontatie in deze verklaringen bleef volharden, plaatst een ernstig voorbehoud bij uw algemene geloofwaardigheid en zodoende ook bij uw beweerde problemen met uw echtgenoot. Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u geschetste problemen met uw echtgenoot met uw geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient

aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers in Albanië nooit klacht neergelegd tegen uw echtgenoot. U meent immers dat de politie niet zal helpen aangezien u voorbeelden heeft gehoord waarbij vrouwen door de politie buiten werden gegooid met de boodschap dat ze moeten luisteren naar hun echtgenoot (CGVS, p. 12-13). Dergelijke algemene verwijzing is in het licht van onderstaande informatie onvoldoende om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door uw autoriteiten.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kindershulplijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Uit de informatie blijkt voorts dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de

georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart.

Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing,

beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en uw burgerlijke stand staan hier op zich niet ter discussie. Aan het feit dat u een zwangerschapsverlies leed, wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld. Dat u lid was van de democratische partij of dat uw iPad werd gestolen heeft geen enkele invloed op deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de formele en materiële motiveringsplicht. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in

zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.5. Bij terugkeer naar Albanië vreest verzoekende partij door haar ex-man of door haar familie te worden vermoord (notities CGVS, p. 5).

2.2.6. De Raad benadrukt evenwel in de eerste plaats de door verwerende partij gedane vaststellingen op haar Facebookprofiel die haar bewering ernstige problemen te kennen met haar familie geheel onderuit halen. In de bestreden beslissing wordt immers op het volgende gewezen: *"Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer naar Albanië te worden vermoord door uw familie of door uw expartner (CGVS, p. 14). Er dient echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. U stelde immers dat u, vanaf het moment dat u in 2016 een relatie begon met A. S. (...), geen contact meer had met uw familie en dat u gedurende twee jaar verstoopt leefde in Tirana (CGVS, p. 5-6). Uit de foto's die op uw openbare Facebookprofiel [https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...)), met gebruikersnaam S. C. (...) (uw meisjesnaam; Verklaring DVZ vraag 1-2), werden geplaatst, blijkt echter duidelijk dat u, in de periode tussen 2016 en uw vertrek uit Albanië in oktober 2018, veelvuldig contact had met uw familie en zich geenszins voor hen verstopte. In het voorjaar van 2018 werden er op uw profielpagina bovendien tal van foto's geplaatst van een bezoek van uw familie aan London waar, blijkens zijn Facebookprofiel, uw broer So. (...) woont met zijn gezin. Voorts stelde u dat u uit Spanje vertrok toen uw familie te weten kwam dat u daar verbleef (CGVS, p. 8). Er werden echter reeds vanaf oktober 2018 tal van foto's op uw Facebookprofiel geplaatst waaruit duidelijk blijkt dat (en waar precies) u in Spanje verbleef. Geconfronteerd met deze vaststellingen, ontkende u dat u, sinds uw relatie met uw ex-man, Facebook gebruikte en stelde dat mogelijk iemand anders deze foto's online plaatste zonder uw medeweten (CGVS, p. 11-12). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat iemand toegang zou hebben tot uw foto's en deze zonder uw medeweten op een Facebookprofiel in uw naam zou plaatsen. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw problematische relatie met uw familie en uw ingeroepen vrees ten aanzien van uw familie."*

Verzoekende partij laat bovenstaande motivering en bevindingen geheel ongemoeid in haar verzoekschrift, waardoor deze onverminderd overeind blijven.

2.2.7. De Raad treedt verwerende partij voorts bij waar deze motiveert dat het feit dat verzoekende partij dermate leugenachtige verklaringen aflegde over haar relatie met haar familie en haar online activiteiten, en zij ook na confrontatie in deze verklaringen bleef volharden, een ernstig voorbehoud plaatst bij haar algemene geloofwaardigheid en zodoende ook bij haar beweerde problemen met haar echtgenoot.

Wat er ook van zij, inzake haar beweerde problemen met haar echtgenoot, geldt hoe dan ook dat verzoekende partij geen overtuigende feiten of elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat zij desbetreffend geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

De Raad onderstreept hierbij dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Echter dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij nagelaten heeft beroep te doen op de Albanese autoriteiten en nooit een klacht neerlegde tegen haar echtgenoot (notities CGVS, p. 12-13). Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift meent dat zulks haar niet kan worden verweten, nu ook in de bestreden beslissing gesteld wordt dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is, dat er voor wat betreft de bestrijding ervan nog heel wat ruimte voor verbetering is en er nog verdere hervormingen nodig zijn en dat corruptie nog steeds een groot probleem vormt, wijst de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing tevens uitvoerig wordt ingegaan op de beschermingsmaatregelen die wel degelijk worden genomen door de Albanese autoriteiten. Uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt komt duidelijk naar voren dat de Albanese autoriteiten meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden, dat tevens maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, dat ook maatregelen worden genomen om corruptie te bestrijden en ook eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie kan worden aangeklaagd. De door verzoekende partij bijgebrachte informatie (zie bijlagen 3-5 van het verzoekschrift) ligt geheel in dezelfde lijn en doet geen afbreuk aan de beschermingsmogelijkheden die wel degelijk aanwezig zijn in Albanië. Het komt dan ook aan verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft.

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese autoriteiten overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.2.8. Wat nog de door verzoekende partij neergelegde documenten betreft (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), treedt de Raad verwerende partij bij in volgende motivering, die door verzoekende partij geheel ongemoeid gelaten wordt: *“De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en uw burgerlijke stand staan hier op zich niet ter discussie. Aan het feit dat u een zwangerschapsverlies leed, wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld. Dat u lid was van de democratische partij of dat uw iPad werd gestolen heeft geen enkele invloed op deze beslissing.”*

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME
York swear new

J. BIEBAUT Yeah yeah yeah nice laptop a New